

POSTANOWIENIE

Dnia 30 grudnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek

w sprawie **A.R.**,
skazanego za czyn z art. 174 § 1 k.k. i in.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 30 grudnia 2025 r.,
wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją
wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku
z dnia 13 marca 2025 r., V Ka 2306/24,
utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Kartuzach
z dnia 31 maja 2024 r., II K 989/21,

p o s t a n o w i ł
wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Na skutek kasacji obrońcy skazanego od wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 13 marca 2025 r., V Ka 2306/24, utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Kartuzach z dnia 31 maja 2024 r., II K 989/21, przed Sądem Najwyższym zawisła sprawa A.R. Został on uznany za winnego czynu z art. 174 § 1 k.k. w zw. z art. 178 § 1 k.k. w zb. z art. 178b k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., za który wymierzono mu karę roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności.

Pismem procesowym z dnia 3 listopada 2025 r. obrońca skazanego złożył wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją wyroku. Uzasadniając go wskazał, że wobec skazanego została wymierzona krótkoterminowa kara pozbawienia wolności, która może zostać wykonana do czasu rozpoznania kasacji

w zasadniczej części. Podkreślił, że w przypadku kary izolacyjnej skutki niesłusznego jej odbycia są co do zasady nieodwracalne. Wskazał, że ewentualne odszkodowanie za niesłuszne skazanie i pozbawienie wolności ma charakter wyłącznie rekompensacyjny, a jednocześnie nie jest czymś, na czym zależy skazanemu. Podkreślił, że ze względu na wymiar orzeczonej kary pozbawienia wolności i prognozowany czas rozpoznania kasacji, wykonanie kary może uczynić kasację iluzoryczną i spowodować daleko idące, ciężkie skutki, także w przypadku uwzględnienia kasacji. Obrońca podkreślił, że wstrzymanie wykonania orzeczenia pozostanie obojętne dla realizacji funkcji postępowania wykonawczego, zwłaszcza że skazany w żaden sposób nie utrudni późniejszego wykonania wyroku. Obrońca zaakcentował to, że skazany niezmiennie przebywa w Polsce, pracuje, prowadzi ustabilizowany tryb życia, nie wchodzi w konflikty z prawem, obecnie zmaga się z problemami zdrowotnymi i przebywa w szpitalu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek okazał się niezasadny.

W ocenie Sądu Najwyższego nie ziszczyły się przesłanki do wstrzymania wykonania wyroku. W orzecznictwie słusznie przyjmuje się, że Sąd Najwyższy może skorzystać z tej instytucji wyłącznie w wyjątkowych przypadkach. Za podjęciem takiej decyzji muszą przemawiać: bardzo wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji, nietrafność merytoryczna wyroku oraz ustalenie, że wykonanie kary przed rozpoznaniem kasacji spowodowałoby dla skazanego wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki. Zasadnie podkreśla się więc, że można wstrzymać wykonanie zaskarżonego kasacją wyroku, jeżeli wyraźnie rysuje się perspektywa uniewinnienia skazanego, względnie umorzenia wobec niego postępowania na skutek uwzględnienia kasacji (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 lutego 2018 r., II KK 23/18; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 21 lipca 2025 r., II KK 83/25). Ocena zarzutów podniesionych w nadzwyczajnym środku zaskarżenia powinna od razu pozwalać na stwierdzenie wysokiego prawdopodobieństwa ich zasadności. Niezbędne jest więc ustalenie, że postawione orzeczeniu sądu odwoławczego zarzuty (i argumentacja zaprezentowana na ich poparcie) dają asumpt do przyjęcia poglądu o niemal pewnej wadliwości zaskarżonego wyroku sądu odwoławczego (por. postanowienia

Sądu Najwyższego: z dnia 3 kwietnia 2025 r., IV KK 55/25; z dnia 27 marca 2025 r., III KK 84/25). W tej sprawie nie zachodzi przedmiotowa oczywistość i jednoznaczność uchybień sygnalizowanych w kasacji obrońcy. Ocena jej zasadności wymagać będzie analizy dokonywanej na etapie merytorycznego jej rozpoznania.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy doszedł do przekonania, że nie zachodzą w tej sprawie wystarczające podstawy do zastosowania nadzwyczajnej instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k. Dodać należy, że decyzja w tym względzie w żadnym razie nie przesądza ostatecznego rozstrzygnięcia kwestii zasadności kasacji skarżącego od prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku.

Mając powyższe na względzie, Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej postanowienia.

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek

[WB]

[a.ł]